

γὰ νὰ τὸν ἐρωτήσω πὺς πᾶν τὰ περισσεύματα
κί ἂν ἐν' ἐλπίς με τοῦτα νὰ κάνωμε στρατεύματα.

Π.—Γιὰ 'πές μου τοῦ Συλλόγου τὸν Πρόεδρο τὸν εἶδες;

Ρ.—Τὸν εἶδα καὶ μονάχο καὶ μετ' ἑσπαινοῖδας.

Κί αὐτὸς μετ' τὴν Ἀλίαν ἐχόρησε ἄφρον,
πρῶτος σ' τὴν ἐπιστήμη, πρῶτος καὶ σ' τὸ γορπ.

Π.—Δὲν ἦτανε κί ἡ κόρη τοῦ Πι τοῦ Κουτασλέξη;
Φ.—Τὴν εἶδα με γαλιζία, κί ἀμάν, Χριστέ, κί ἂς φέξη.

Σίκο, βρε Περικλέτο, νὰ δράσης ζωηρῶς,
καὶ χόρευε μαζί μου, ξεραίνωνε καὶ πίνε...
παρὼν κί ὁ Κουτασλέξη, τὰ μάλιστ' ἀνθρῶς,
ποῦ δὲν μπορῶ νὰ νοιώσω ποῶς ἦλίκας εἶναι.

"Ἄς κόμωμεν κί ἐρέτος χορευτικὰς θυσίας,
ποῦ κί ἡ Μακεδονία μαζί μας νὰ σκατίση...
κί ὁ Τσερμπάσιφ ὁ Πρέσβυς παρίστη τῆς Ρωσσίας,
κί ἔστρεψε μὴπως πάλι 'στοὺς κάλους με πατήση.

Εἶδα καὶ τὸν Τρυγκάσκ, Πρέσβυ ἀγαπημένο,
καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶδα τὸν ἐπιτετραμένο,
κί ὁ Μωρουάρ παρίστη, πλὴν ἀνευ τῆς κυρίας,
κί ὁ Γκούντνεους ἐκεῖνος, τσαρὶκὸς τῆς Αὐστρίας.

Εἶδα πολλοὺς ἐν τέλει,
Μινίστρος με σταυρῶ,
μόνο τὸν Σιλδεστρέλλη
δὲν 'μπόρεσα νὰ ἔρω.

Π.—Αὐτὸς ἐπροβιβάσθη καὶ τώρα, βρε ψωρίτη,
μέσ' σ' τῆς Ἰσπανίας πηγαίνει τὴν Μαδρίτην
νὰ δῇ τοὺς ταυρομάχους, νὰ δῇ τῆς Δόνας-Σόλιας,
κί ἔμας θὰ μες ἀφήσῃ με τρύπινας μεντιζόλλικας.

Φ.—Κατάκαρδα λυποῦμαι γιὰ τέτοιο χωρισμό,
κί ὄμοιος μες σκυλοβρίζε πέραν προδιδασκῶ.
Ἄντιο, Σιλδεστρέλλη, ποτὲ δὲν σὲ ξεχάνω,
νὰ μ' ἔγρησ καὶ νὰ σ' ἔχω τιμὴ μου καὶ κορῶνα,
κί ἐγὼ τὸ κατενόησα μετ' ἀκλωτῶν σου κἀνω
'στῆς τρίτης τῆς σελίδος τὴν ζωηρὰν εἰκόνα.

"Ἦτανε κί ἡ κυρία Λαυρία τοῦ Σερπιέρη.

Π.—Βρε τί μοῦ λές;

Φ.— Κί ἡ Μάτσα, Πολίτικο σεκέρι,
κί ἡ Τερόνεβις ἐκεῖνη, σωστὸ πκοῦ-κοῦσοῦ,
με πράσινα ντυμένη, καὶ μετ' γερρὰ μῖζο.
Ἐθνάμικα τρώντι τὰ πλάσματα τοῦ Πλάστου,
πλὴν εἶδα κί ἕνα γέλοιο σεμνὸ τῆς Ἀγελάστου,
ἔτσι γελᾷ κί ἡ Νεγρη, πρὸς δὲ κί ἡ Καλλιγᾶ,
κί ἡ Σλήμαν, ποῦ με χάρη τὴ μέση τῆς λυγᾶ.

Π.—'Ἄμμ' εἶδες, φαμφαρόνε, καὶ τὴν Καρκατσάνη;

Φ.—Τὴν εἶδα, Περικλέτο, με ταικιμαζὶ ρουσάνι,
καὶ καὶ τοῦ κυρ Ἀλέκου Σκουζέ τὴν Ἰσαβέλλα
μετὰ τοῦ Δικαδόγου νὰ κατασελαγίζη,
κί εἶδα καὶ μετ' γοργόνα καὶ στρογγυλὴ βαρέλα,
κί ἐνῶ μιλοῦσα μόνος σὰν πῶσα νὰ ζυγίξη
βλέπω 'μπροστά μου τότε καὶ τὴν Ζυγομακᾶ...

Π.—Βρε Φασουλῆ, γιὰ πές μου πῶς πᾶς ἀπὸ μαλαί;

Φ.—Εἶδα καὶ τὴν Γεννάθη, καὶ τὸν Γεννάθη ψάλλω,
ποῦ δεξιῶς καθ' ἕνα διεύθυε τὸν μπάλο.

Οὐκοῦν γε κί ἡ Χατζίσκου κί ἡ Μπούμπουλη παρήστη,
κί ἡ Μπαλατζῆ, κυρία τοῦ Παλατιοῦ τοῦ-τόστι.

Π.—Κάποια ξεγῶνε νομίζω, ποῦ καταλήγ' εἰς ἔσθη.

Φ.—Τὴν ξέρω, Περικλέτο, θὰ λές γιὰ τὴν Λουμπρέστη.

Παρὼν κί ἡ Σπύρου Λάμπου, λευκὸς ἐρασιπῆ,

κί ἦσαν λιμοκοντόροι καὶ τσαλαπτενωτοί,

κί ἐξέοχιζον ρουσάνια, κολλήγα σοβαρέ,

κί ἤθελαν 'στὸν Πριγκίπων νὰ μπῶνε τὰ καρέ.

Δὲν κλάια τὰς μελλούσας ἐλπίδας τῆς μητρῶς,

μετ' κλάια τὰ ρουσάνια, ποῦ τᾶρχισαν οἰκτῶς.

Κί ἔστρεψα τὰ γαλιζία μου κί ἔδω κί ἔκει καὶ ἄλλο
καὶ χωρὶς τὸν κωτῆν μου κωτῆν τὴν Ροιλοῦ.

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές σὰν πῶσα χρωστᾷς 'στὴ Μιχαηλοῦ;

Φ.—Ἀλήθεια πῶς συνῆθε τοῦ κράτους ἡ Βουλῆ;

Π.—Κί ἡ Ριανκούρ δὲν ἦτο 'στὸν μπάλο, Φασουλῆ;

Φ.—Ἀπῆν με τὸν υἱὸν τῆς ἐκ τῆς ὀλομολείας,

γιάτι τὸν Λουδοβίκου ἐπένησε τῆς Γαλλίας,

ποῦ κἀλλυθὰ μονάχη τοῦ κάνει κάθε τόσο...

Π.—Τελειώω, κανάγρη, νὰ σὲ ζυλοφορτώσω.

Φ.—Καθίνας ἐπροσπάθει μετ' ὅτ' ἀκαρὲ νὰ μπῆ

κί εἶδα καὶ τὴν Γρυπάρη,

καὶ μετ' ὅσων κεργμπάρη,

κί ἦτανε τῶσος κόμος, δὲν ἔπαυε κομπι.

Πλὴν φεῖ! καμμάρι δὲν εἶδα μετ' ὅτ' ἔχορ νὰ πέση

κί εἶδα καὶ τὴν Ἀλίαν μαζί μετ' ὅσων Λεμπέση,

κί εἶδα καὶ τὴν Μαρία μετὰ τοῦ Κοντογιάννη...

Π.—Κατήροσο μοῦ 'πῆρες καὶ τρέχεις σὰν ροῦάν.

Φ.—Καὶ μ' ἐσπρωγῶν ὅπισο, καὶ μ' ἐσπρωγῶν 'μπροστά,

κί ἔκτυπα τὸ ρωλιῶν μεσάνικτα σωστά,

κί οἱ Πρίγκιπες ἀμέσως ἀφήσανε τὸν μπάλο

κί ἐπήγαν 'στὸν Σλήμαν, πολυε Σουπέ μεγάλο,

καὶ τότε, Περικλέτο, καμπίσο νηστικὸ

ἀρχίσανε νὰ ζῶνωμε τὰ δόντια τῶν ἐκεῖ,

καὶ τᾶξωναν ἐκεῖνοι, καὶ τᾶξων κί ἐγὼ,

κί ἐκρύωσαν ἡ σάλιας κί ἀρχίσα νὰ ριγῶ,

κί ἐπήγα καὶ τὸν 'πῆρε σὲ κἄποιον καναπέ

κί εἶδα μετ' ὀδονέορο μου τοῦ Σλήμαν τὸ Σουπέ.

Σὲ 'λίγο σὲ 'λίγο κί δὲν εἴξερα νὰ πῶ

ἂν ἐβλεπα χορευτῶρας μούτρο κοκκινωπῶ,

κί ἐγύρισα 'στὸ σπῆτι κί εἶπα: μετ' ὑγείας μας,

κί εἶθε νὰ δράσωμε στόλι, στρατοῦ, καὶ γεωργίας μας.

Καὶ τώρα σὺ βεθαίως γιὰ τὴν περλάτα τούτη
θὰ με χροτᾶσαι φάπικας...

Π.— "Ὅσοε λοιπὸν, τσαρούχη."

Καὶ καμφοδίας ποιηταίς, ἢ ἄλλοις λόγουσ ἀγγελιαίς.

'Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς ἀβρᾶς Ἀθνακσίας,
καὶ σὲ θέλητορα χριτίων, καὶ κί εἰς ἀρετὰς πλουταίς,
κῆρας τοῦ Φιλadelphῶς,
πολυπείρου συγγερῶς,
μετ' ὅσων ἀριστῶν μας νέων, μετ' ὅσων Πλάτωνα Φαρέν,
κί ὁ Ρωμῶς γι' αὐτοὺς ευχῆθη κάθε τῆς ζωῆς χαράν.

Σὰς συνιστῶ τὴν Χίμαιραν τοῦ Κῶστα Καίροφύλα,
ποιητὴν θερμῶν βιβλίων,
ποικιτῶν θερμῶν ἐγκλεισίων,
ποῦ συνηκὶν βαθύτατα κάθε καρδίαν τὰ φύλλα.